

ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ

Υπό του κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. ΚΑΤΖΟΥΡΑΚΗ

Είναι γνωστόν ὅτι ἡ σύγχρονος κοινωνία βασιζει τὴν περαιτέρω πρόδόν τῆς εἰς τὴν ὀργάνωσιν, δηλαδὴ εἰς τὴν ἀνέυρεσιν τελειότερων ὀργανωτικῶν πλαισίων, ἐντὸς τῶν ὁποίων θὰ πρέπει νὰ ὑποταχθοῦν οἱ, μέχρι πρό τινος ἀκόμη, ἀνυπότακτοι φυσικοί, κοινωνικοὶ καὶ οικονομικοὶ Νόμοι.

Ζῶμεν ἀκριβῶς τὴν ἐποχὴν τοῦ ξεκινήματος, σχεδόν, αὐτῆς τῆς προσπάθειας, διὰ τοῦτο εἶναι φυσικὸν νὰ μὴ ἔχωμεν πλήρη ἀντίληψιν ταύτης.

Ὁ Bertrant Russel ἔχει διαπιστώσει ὅτι «ὁ ἄνθρωπος ὑπάρχει εἰς τὴν γῆν σχεδόν 1 ἑκατομύριον ἔτη. Πρὸ 6.000 ἐτῶν ἐχρησιμοποίησε τὴν γραφὴν. Ἡ ἐπιστήμη ὅμως, ὡς ἀποτελεσματικὸς παράγων ἐκκαθαρίσεως τῶν δοξασιῶν τοῦ μορφωμένου ἀνθρώπου, ὑπάρχει σχεδόν μόνον 300 ἔτη. Ἐνῶ ὡς πηγὴ καὶ μοχλὸς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς τεχνικῆς μόνον ἑκατὸν πενήντα ἔτη. Ὅταν ἀναλογισθῶμεν πόσον πρόσφατα ἤρχισε τὴν προσπάθειαν νὰ κυριαρχήσῃ πάνω στοὺς νόμους αὐτοὺς, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος εὐρίσκεται εἰς τὴν ἀρχὴν, τὸ ξεκίνημα τῆς προσπάθειας νὰ διαμορφώσῃ τὴν ζωὴν του».

Εἶναι γεγονός ὅτι σήμερον ἀρχίζουν νὰ τίθενται τὰ συστηματικὰ πλαίσια καὶ αἱ κατευθύνσεις, ἐντὸς τῶν ὁποίων ὁ ἄνθρωπος θὰ προσπαθήσῃ νὰ ὑποτάξῃ τοὺς ποικίλους καὶ ἀντιφατικοὺς πολλὰς φορὰς φυσικοὺς, κοινωνικοὺς καὶ οικονομικοὺς Νόμους.

Μέσα εἰς τὰ ὀργανωτικὰ αὐτὰ πλαίσια ἢ καλύτερον διὰ νὰ διατυπωθῶν τελειότερον τὰ ὀργανωτικὰ αὐτὰ πλαίσια, ὁ ἄνθρωπος κάμνει χρῆσιν τοῦ συγκριτικοῦ λογισμοῦ, ὡς σχεδόν τὸν ἐκληροδότησεν ὁ Ἄριστοτέλης κατὰ τὴν κλασσικὴν ἀρχαιότητα.

Ὁ συγκριτικὸς λογισμὸς βασιζειται εἰς τὴν ἔρευναν ποὺ ἔχει περιγραφικόν, συγκριτικόν, πορισματικόν καὶ δεοντολογικόν χαρακτῆρα.

Ἡ ἔρευνα συνεπῶς ἢ ὁ συγκριτικὸς λογισμὸς εὐρίσκεται εἰς τὰ θεμέλια τῆς συγχρόνου ζωῆς. Δὲν θὰ ἦτο ὑπερβολὴ νὰ λεχθῆ ὅτι ἡ ἐποχὴ μας θὰ μπορούσε νὰ ἀποκληθῆ, κατ' ἐξοχὴν, ἐποχὴ ἐρεύνης, περισσότερον ἴσως ἀπὸ ὅτι θὰ μπορούσε νὰ ἀποκληθῆ ἀτομικὴ ἐποχὴ ἢ αἰὼν τοῦ διαστήματος, ὅσον-δήποτε εὐρεῖα καὶ ἂν εἶναι ἡ διατύπωσις αὐτὴ καὶ ὅσονδήποτε καὶ ἂν μᾶς ὀδηγῆ εἰς παραπλανητικὴν ἐρμηνείαν καὶ κακὴν χρῆσιν.

Αί δαπάναι διά τήν ἔρευναν

Ὅλοι αἱ ἀνεπτυγμένοι χῶροι ἔχουν δεχθῆ σαφῶς τὸ μήνυμα τῆς ἐποχῆς μας καὶ διαθέτουν ἄλλαι περισσότερα καὶ ἄλλαι ὀλιγώτερα κεφάλαια καὶ προσπαθείας διὰ νὰ συμπληρώσουν τὴν περιγραφὴν κατ' ἀρχὴν καὶ εἶτα τὴν σύγκρισιν καὶ τὸ «δέον γενέσθαι» τοῦ οἰκονομικοῦ, τεχνικοῦ καὶ κοινωνικοῦ περιγύρου των. Αἱ χῶροι αἱ ὁποῖαι θὰ ἔχουν συμπληρώσει ἐνωρίτερον τὸ περιγραφικὸν στάδιον καὶ θὰ ἔχουν προχωρήσει εἰς τὰ μεταγενέστερα στάδια, θὰ ἔχουν σταθερὸν προβάδισμα εἰς τὴν οἰκονομικὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐημερίαν. Τοῦτο εἶναι τόσον προφανές καὶ αὐταπόδεικτον ὥστε δὲν χρειάζεται περαιτέρω ἐπιχειρηματολογία.

Τὸ δυσάρεστον διὰ τὰς ὑπαναπτύκτους χώρας ἢ τὰς χώρας τὰς εὐρισκομένας ὑπὸ οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν εἶναι ὅτι ἀφ' ἑνὸς μὲν δὲν ἔχουν δεχθῆ τὸ μήνυμα τῆς ἐποχῆς μας μὲ τὴν αὐτὴν ἔντασιν, ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου, τὸ πλέγμα τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν δὲν ἐπιτρέπει τὴν πλήρη ἀνάπτυξιν τῆς προσπάθειας ταύτης. Πολλάκις δὲν ἐπιτρέπει οὐδὲ τὴν ἀπλήν ἔναρξιν ταύτης.

Εἶναι χαρακτηριστικοὶ οἱ ἀριθμοὶ ποὺ δίδονται ἀπὸ διαφόρους χώρας ἀνηκούσας εἰς τὸ ΝΑΤΟ διὰ τὰ ποσὰ ποὺ ἀφιερώνονται ἑτησίως εἰς τὴν ἔρευναν, βασικὴν καὶ ἐφηρμοσμένην :

Χῶροι	Ἔτος	ἑκατ. \$	Ποσοστὸν ἐπὶ ἔθν. εἰσοδήματος
Βέλγιον	(1956)	30.0	0.38%
Γαλλία	(1957)	238.0	0.6 %
Γερμανία	(1957)	275.0	0.6 %
Ἰταλία	(1957)	15.0	0.08%
Μ. Βρετανία	(1955)	1.143.0	2.0 %
Ὀλλανδία	(1956)	31.0	0.4 %

Σοβ. Ἐνωσις (1958) δις. ρούβλια : 18.2 (ὡς ποσοστὸν τοῦ συνολικοῦ Δημοσίου Προϋπολογισμοῦ) : 2.4 %.

Ἐξ ἄλλου πλέον σύγχρονα στοιχεῖα διὰ τὰς Η.Π.Α. φέρουν τὴν δαπάνην διὰ τὴν ἔρευναν ἀνερχομένην ραγδαίως κατὰ τὰ 6 τελευταῖα ἔτη :

Ἔτος	Δισεκ. \$
1954-55	5.6
1955-56	6.4
1956-57	8.4
1957-58	10.0
1958-59	11.2
1959-60	12.4

Χαρακτηριστικοὶ ὁμοίως εἶναι οἱ ἀριθμοὶ ποὺ ἀναφέρονται εἰς τὴν πηγήν

χωρίς διάκρισιν. Καί, ὡς ἀνεφέρθη, ὀλίγοι, ἐλάχιστοι ἐπιχειρήσεις καί ὀργανισμοὶ πραγματοποιοῦν ἐπιχειρηματικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἔρευναν. Ἡ κατάσταση ἐν Ἑλλάδι δύναται νὰ περιγραφῆ, ἐν συνόψει, ὡς ἑξῆς:

Ἐργαστήρια καὶ ἔρευνηταὶ δὲν ὑπάρχουν εἰς ἱκανοποιητικούς ἀριθμούς. Δὲν ἐπιτελοῦνται ἔρευναι, ἢ δὲν ἐπιτελοῦνται αἱ κατάλληλοι τοιαῦται. Τὰ πορίσματα ἐκ τῶν ἐρευνῶν τούτων δὲν λαμβάνονται, ἢ λαμβάνονται ἐλάχιστα, ὑπ' ὄψιν. Γενικῶς εἰπεῖν, παρατηρεῖται μία σχετικὴ ἀπομάκρυνσις τῆς ἐπιχειρηματικῆς ἀπὸ τὴν ἐπιστημονικὴν ζωὴν, ἐνῶ ἡ διαδικασία διοχετεύσεως τῶν πορισμάτων τῶν ἐρευνῶν εἶναι ἀρκετὰ βραδεῖα.

Μορφαὶ καὶ πεδία ἐρεύνης

Γενικῶς ἡ ἔρευνα διακρίνεται εἰς τοὺς ἀκολουθοῦντας βασικοὺς κλάδους:

α) Εἰς τὴν βασικὴν ἢ καθαρὰν ἔρευναν, ἣτις ἔχει σκοπὸν τὴν ἐμβάθυνσιν καὶ περαιτέρω διεύρυσιν τῆς ἐπιστημονικῆς γνώσεως εἰς διάφορα πεδία, χωρὶς ὅμως προκαθορισμένην πρακτικὴν σκοπιμότητα.

β) Εἰς τὴν ἐφηρμοσμένην ἔρευναν, ἣτις ἔχει σκοπὸν τὴν χρησιμοποίησιν τῶν πορισμάτων τῆς βασικῆς ἐρεύνης εἰς συγκεκριμένα πεδία πρακτικῶν ἐφαρμογῶν.

γ) Εἰς ἐργαστηριακὴν ἔρευναν, ἣτις ἔχει σκοπὸν τὴν περαιτέρω διεύρυσιν τῶν πορισμάτων τῆς βασικῆς καὶ ἐφηρμοσμένης ἐρεύνης.

Καὶ εἰς τοὺς τρεῖς ἀνωτέρω κλάδους χρησιμοποιεῖται τόσον ἡ ἀφηρημένη θεωρητικὴ σκέψις ὅσον καὶ ὁ παραστατικὸς λογισμὸς (Στατιστικὴ - Μαθηματικὴ).

Εἶναι γνωστὸν ὅτι αἱ θετικαὶ καλούμεναι ἐπιστήμαι, ἀπὸ πολλοῦ χρόνου, βασιζοῦν, ἐξ ὀλοκλήρου, τὴν πρόοδόν των εἰς τὰς τρεῖς αὐτὰς μορφὰς τῆς ἐρεύνης. Τελευταίως ὅμως πολλὰ θεωρητικὰ ἐπιστήμια, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ Κοινωνιολογία καὶ ἡ Οἰκονομικὴ ἀρχίζουσι νὰ διαπλάθουσι τὰ ἴδια ὄργανα ἐρεύνης.

Ἡ κοινωνικὴ ἐπιστήμη, συγκεκριμένως, χρησιμοποιεῖ τὴν περιγραφικὴν - στατιστικὴν μέθοδον, εἴτε διὰ δειγματοληψίας εἴτε διὰ μερικῆς ἢ ὀλικῆς ἀπογραφῆς.

Ἡ οἰκονομικὴ ἐπιστήμη, ὁμοίως, μεταχειρίζεται τὰς ἀνωτέρω μεθόδους, τελευταίως δὲ ἤρχισε νὰ ἀναπτύσῃ ἰσχυρότατον ὄπλον βασικῆς καὶ ἐφηρμοσμένης ἐρεύνης, τὴν «οἰκονομετρικὴν», εἰς ἣν περιλαμβάνονται ἡ ἐπιχειρηματικὴ ἔρευνα, ὁ γραμμικὸς προγραμματισμὸς, τὰ πρότυπα τῶν οἰκονομικῶν ἀναλύσεων (κόστους κ.ἄ.), ἡ μέθοδος εἰσοδῶν-ἐκροῶν, ἡ μέτρησις τῆς παραγωγικότητος κ.ο.κ. Πολλοὶ πιστεύουσι ὅτι συντόμως ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ περιγραφῆ, συγκριθῆ, συντονισθῆ καὶ προωθηθῆ, βάσει θεωρητικῶν προτύπων ἀρκετῆς ἀκριβείας.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος, βεβαίως, τὰ γενικὰ θεωρητικὰ πρότυπα, τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καθ' ἑαυτὴν, δὲν ἔχουσι ἱκανοποιητικῶς τελειωθῆ, ὥστε νὰ δύνανται νὰ ἀποδώσουσι μετ' ἀκριβείας τὴν ὑφισταμένην κατάστασιν,

τήν λειτουργικήν και τὸ «δέον γενέσθαι». Ἡ «οἰκομετρική» ἐν τούτοις, παρέχει ἐνδιαφερούσας ἄλλας ἐφαρμογάς, συνδεομένας μὲ ἐμπειρικὰ θέματα ἐξαιρετικῆς σπουδαιότητος.

Εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ σημειωθῇ ὅτι πλὴν τῶν ἀναλύσεων, πού ἀφοροῦν τὰ γενικὰ θεωρητικὰ πρότυπα (μοντέλα), αἱ ὁποῖαι συνδυάζονται μετὰ στατιστικῶν διαδικασιῶν, πολλάκις πολὺ δυσχερῶν, πολλοὶ ἐκ τῶν ἐφαρμογῶν τῆς οἰκομετρικῆς βασίζονται ἐπὶ ἐρευνῶν ἐλάσσονος στατιστικῆς καὶ μαθηματικῆς περιπλοκότητος. Ἔρευναί ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ, ἡλικία, εἰσόδημα, κατανάγκῃς περιπλοκότητος. Ἔρευναί ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς ἐντὸς συγκεκριμένου χώρου. Ἔρευναι ἐπὶ τῆς προσφορᾶς καὶ ζήτησεως. Εἰδικαὶ ἔρευναι ἐπὶ τῶν τιμῶν, τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ κόστους, τοῦ εἰσοδήματος κ.ο.κ. Ὅλοι αὐταὶ αἱ ἔρευναί, ὡς περιφορᾶς τοῦ κόστους, τοῦ εἰσοδήματος κ.ο.κ. Ὅλοι αὐταὶ αἱ ἔρευναί, ὡς περιφορᾶς τοῦ κόστους, τοῦ εἰσοδήματος κ.ο.κ. Ὅλοι αὐταὶ αἱ ἔρευναί, ὡς περιφορᾶς τοῦ κόστους, τοῦ εἰσοδήματος κ.ο.κ. Ὅλοι αὐταὶ αἱ ἔρευναί, ὡς περιφορᾶς τοῦ κόστους, τοῦ εἰσοδήματος κ.ο.κ. Ὅλοι αὐταὶ αἱ ἔρευναί, ὡς περιφορᾶς τοῦ κόστους, τοῦ εἰσοδήματος κ.ο.κ.

Ἔρευναί ἐπὶ τῆς προσφορᾶς καὶ ζήτησεως. Εἰδικαὶ ἔρευναι ἐπὶ τῶν τιμῶν, τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ κόστους, τοῦ εἰσοδήματος κ.ο.κ. Ὅλοι αὐταὶ αἱ ἔρευναί, ὡς περιφορᾶς τοῦ κόστους, τοῦ εἰσοδήματος κ.ο.κ. Ὅλοι αὐταὶ αἱ ἔρευναί, ὡς περιφορᾶς τοῦ κόστους, τοῦ εἰσοδήματος κ.ο.κ. Ὅλοι αὐταὶ αἱ ἔρευναί, ὡς περιφορᾶς τοῦ κόστους, τοῦ εἰσοδήματος κ.ο.κ.

α) Πλησίον τοῦ ὁρίου τῆς ἀπλῆς συντηρήσεως, πρόσθετοι αὐξήσεις εἰσοδήματος συνδέονται μὲ αὐξήσεις εἰς τὴν ἀναλογίαν τοῦ εἰσοδήματος, τὸ ὅποιον καταναλίσκεται εἰς τρόφιμα. Συνεπῶς, ἡ ζήτησις τροφίμων αὐξάνει, ἐκ τούτου δὲ προκύπτει ὑψηλὴ ὁριακὴ χρησιμότης τῶν τροφίμων. β) Ὑπεράνω τοῦ ὁρίου δὲ προκύπτει ὑψηλὴ ὁριακὴ χρησιμότης τῶν τροφίμων. β) Ὑπεράνω τοῦ ὁρίου δὲ προκύπτει ὑψηλὴ ὁριακὴ χρησιμότης τῶν τροφίμων. β) Ὑπεράνω τοῦ ὁρίου δὲ προκύπτει ὑψηλὴ ὁριακὴ χρησιμότης τῶν τροφίμων.

γ) Καθὼς τὸ εἰσόδημα αὐξάνει περαιτέρω, τὸ ποσοστὸν τὸ διατιθέμενον διὰ τρόφιμα μειοῦται περαιτέρω. Συνεπῶς, ἡ ὁριακὴ χρησιμότης τῶν τροφίμων αὐξάνει περαιτέρω. Συνεπῶς, ἡ ὁριακὴ χρησιμότης τῶν τροφίμων αὐξάνει περαιτέρω.

Ὅλα ἢ τὸ ἀδύνατον, εἰς τὸν περιωρισμένον χώρον τοῦ παρόντος σημειώ-

ματος, να περιλαμβάνονται όλα τα πεδία εις τὰ ὁποῖα ἀπαιτεῖται καὶ ἐπιβάλλεται ὁ συντονισμὸς τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ πρακτικῆς ζωῆς, δηλαδή ἡ ὑπαγωγή τῆς παραγωγικῆς διαδικασίας ὑπὸ τὸν ἐπιστημονικὸν ἔλεγχον, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχουν ἐκδηλώσεις τῆς σημερινῆς κοινωνικῆς ἢ οικονομικῆς ζωῆς, εις τὰς ὁποίας νὰ μὴ εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ἐρευνητικὴ διαδικασία. Εἰς ὅλας τὰς προηγμένας χώρας τοῦ κόσμου τοῦτο ἔχει γίνει κανὼν καὶ ὄξεια ἀπαράβατος, εἰς σημεῖον ὥστε καὶ αἱ πλέον ἀσήμαντοι θεωρούμενοι προϋποθέσεις τῆς παραγωγικῆς διαδικασίας νὰ ὑποβάλλωνται ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς ἐρεύνης.

Ἐὰν ὁμως ἡ ἐρευνα εἶναι ἀπαραίτητος, ὅσον καὶ ὠφέλιμος, διὰ τὰς χώρας αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀνεπτυγμέναι ἤδη, εἶναι περισσότερον ἐπιβεβλημένη διὰ τὰς χώρας αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται εἰς τὸ στάδιον τῆς οικονομικῆς ἀναπτύξεως αἱ ὁποῖαι ξεκινοῦν δηλαδή σήμερα μίαν προσπάθειαν ταχύτερας οικονομικῆς ἀναπτύξεως.

Εἰδικὰ πεδία ἐρευνῶν

Τὸ βασικὸν πρόβλημα ποῦ τίθεται ἐνώπιον τῆς χώρας μας, δηλαδή ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητός της, διαγράφει, κατ' ἀρχήν, καὶ τὰ πλαίσια τῶν ἀπαραιτήτων εἰδικῶν ἐρευνῶν.

Θὰ ἦτο δύσκολον, βεβαίως, νὰ ἀπομονωθοῦν ἐντὸς τῶν πολλῶν θεμάτων, τὰ ὁποῖα προκύπτουν εἰς ὅλους αὐτοὺς τοὺς τομεῖς, ἐκεῖνα τὰ θέματα ποῦ θὰ ἐθεωροῦντο ὡς περισσότερον ἐπείγοντα. Ἐκ τοῦ λόγου τούτου τὰ εἰδικὰ πεδία ἐφαρμογῆς τῶν ἐρευνῶν, ὡς ἐκτίθεται ἐν συνεχείᾳ, εἶναι ἐνδεικτικὰ καὶ δὲν συνθέτουν πλήρη κατάλογον :

α) Γενικαὶ κατηγορίαι ἐρευνῶν :

— Περιγραφικαὶ καὶ συγκριτικαὶ ἐρευναι ἐπὶ τῆς ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος (ὕφιστάμεναι ἐπιχειρήσεις, μορφή, μέγεθος, λειτουργία, ἴδρυσις, ὀργάνωσις κλπ.).

— Περιγραφικαὶ καὶ συγκριτικαὶ ἐρευναι ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς (ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς).

— Περιγραφικαὶ καὶ συγκριτικαὶ ἐρευναι ἐπὶ τῆς παραγωγῆς γενικῶς.

— Ἐρευναι, περιγραφικαὶ καὶ συγκριτικαὶ, ἐπὶ τῆς παραγωγικότητος τῆς ἐργασίας, τοῦ κεφαλαίου καὶ τῆς διοικήσεως.

— Περιγραφικαὶ, συγκριτικαὶ καὶ δεοντολογικαὶ ἐρευναι ἐπὶ εἰδικῶν οικονομικῶν θεμάτων (χρηματοδοτήσεως καὶ χρηματαγορᾶς, τόκου, φορολογίας, κ.ο.κ.).

— Συγκριτικαὶ καὶ δεοντολογικαὶ ἐρευναι ἐπὶ τῶν χρησιμοποιουμένων μεθόδων ἐρεύνης ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀλλοῦ.

β) Εἰδικὰ θέματα ἐρευνῶν :

— Ἐρευναι ἐπὶ τῆς ζητήσεως τῶν νέων προϊόντων, τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ συναγωνισθοῦν τὰ εἰσαγόμενα τοιαῦτα (αἱ ἀνάγκαι εἰς κεφάλαιον καὶ αἱ δια-

φορὰ εἰς ὑπολογισθέντα ποσοστὰ ἀναπτύξεως δύναται νὰ ἀποτελέσουν τὰ κριτήρια διὰ προσεχεῖς ἐπενδύσεις).

— Ἐρευναὶ ἐξαγωγῶν καὶ δὴ ἔρευναὶ τοποθετήσεως βιομηχανικῶν προΐοντων εἰς τὴν ἄλλοδαπήν. Συγκριτικαὶ ἔρευναὶ πλεονεκτημάτων ξένων ἐξαγωγικῶν βιομηχανιῶν. Ἐρευναὶ ξένων ἀγορῶν (ζήτησις, τιμαί, εἰσόδημα κ.ο.κ.). Μελέται ἰδρύσεως νέων ἐξαγωγικῶν βιομηχανιῶν.

— Ἐρευναὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἀγορᾶς: Κατανομῆς τοῦ πληθυσμοῦ κατὰ εἰσοδηματικὰς τάξεις. Ἐρευναὶ ζητήσεως—καταναλώσεως. Εἰδικαὶ ἔρευναὶ πορεῖας τιμῶν κ.ο.κ.

— Ἐρευναὶ ἐπὶ τοῦ κόστους: Εἰδικῶς κατὰ βιομηχανικοὺς κλάδους, μορφήν παραγωγῆς κ.ο.κ. Μελέται ἐπὶ τοῦ ἰδιωτικοοικονομικοῦ κόστους καὶ τῶν κοινωνικῶν ἐπιβαρύνσεων.

— Ἐρευναὶ ἐπὶ τῆς συγκεντρώσεως τῶν ἐπιχειρήσεων: Ἦτοι, εἰδικὰ μέτρα φορολογικῆς προστασίας, δανείων ὀργανώσεως καὶ τεχνικοῦ ἐξοπλισμοῦ κ.ο.κ. Συγκριτικαὶ μελέται ἰσχυόντων εἰς ξένας χώρας. Μορφαὶ ἐνώσεων, ὑποθέσεις συγχωνεύσεως, ἀπαιτούμενα κεφάλαια κ.ο.κ.

— Συγκριτικαὶ ἔρευναὶ ἐπὶ τῶν πλεονεκτημάτων μικρῶν καὶ μεσαίων βιομηχανικῶν μονάδων. Ἐκτίμησις τῶν οικονομικῶν ἀναγκῶν καὶ συσχετίσεων τῶν μικρῶν ἐπιχειρήσεων. Ἀνάλυσις τοῦ ρόλου τῆς μικρᾶς ἐπιχειρήσεως εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν. Κοινωνικὰ καὶ οικονομικὰ ἐπιχειρήματα διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν ἐπὶ τῇ βάσει «τῆς μικρᾶς διαστάσεως».

— Ἐρευναὶ μετρήσεως παραγωγικότητος: Συγκέντρωσις ἀριθμητικῶν δεδομένων ἐπὶ τῆς παραγωγῆς, τῆς ἀπασχολήσεως, τοῦ κεφαλαιουχικοῦ ἐξοπλισμοῦ, τῶν μισθῶν, τῶν ὥρων ἐργασίας, κατὰ μεγάλους βιομηχανικοὺς τομεῖς καὶ κατ' εἰδικὰς βιομηχανίας.

— Ἐρευναὶ ἐπὶ τῶν παραγόντων οἱ ὅποιοι ἐπιδρῶν ἐπὶ τῆς παραγωγικότητος: Σχέσεις μεταξὺ κεφαλαίου καὶ ἐργασίας — μεταξὺ κεφαλαίου καὶ ἀποδοτικότητος (ἐλάχιστον ποσὸν ἐπενδύσεως κατὰ ἐργάτην), ποσοστὸν αὐτοματοποιήσεως, ἀποσβέσεις μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ, γενικὰ ἐξοδα κλπ.

— Ἐρευνα μετρήσεως τῆς χρησιμοποιήσεως καὶ ἀποδοτικότητος γεωργικῶν καὶ βιομηχανικῶν μηχανῶν. Ἐρευναὶ ἐπιπτώσεως τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ τῆς ἐργασίας (συγκριτικαὶ παρατηρήσεις μὲ ξένας χώρας).

— Ἐρευναὶ ἐπὶ τῶν δανειακῶν κεφαλαίων γενικῶς: Ἦτοι, ἐπὶ τῶν ἐπιβαρύνσεων ἐπὶ τοῦ δανειζομένου χρήματος (καὶ τοῦ ἐπιτοκίου καταθέσεων) καὶ τῶν δυνατοτήτων μειώσεως τῶν ἐπιβαρύνσεων. Ἐπὶ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ κόστους λειτουργίας τῶν δανειακῶν ἰδρυμάτων. Ἐπὶ τῆς μειώσεως τῶν φορολογικῶν ἐπιβαρύνσεων. Ἐπὶ τῶν δυνατοτήτων λειτουργίας μιᾶς εὐρυτέρας χρηματαγορᾶς. Ἐπὶ τῆς βελτιώσεως καὶ αὐξήσεως τοῦ βραχυπρόθεσμου καὶ μακροπρόθεσμου δανεισμοῦ. Ἐπὶ τῆς δυνατότητος παροχῆς δανείων ὀργανώσεως καὶ τεχνικοῦ ἐξοπλισμοῦ.

— Μελέται ἐπὶ φορολογικῶν θεμάτων: Ἦτοι, γενικὴ μελέτη ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῆς φορολογίας ἐν Ἑλλάδι, τῶν ἐπιπτώσεων τῆς ἐπὶ τοῦ κόστους καὶ τῶν δυνατοτήτων βελτιώσεως τῆς καταστάσεως. Συγκριτικὴ ἔρευνα ἐπὶ

τῆς καταστάσεως εἰς ξένας χώρας καὶ τῶν δυνατοτήτων προσαρμογῆς τῆς ἑλληνικῆς νομοθεσίας.

Ἐπείγοντα μέτρα. Μέσα καὶ ὄργανα ἐρεῦνης

Ὡς ἐλέχθη καὶ εἰς τὰ προηγούμενα, εἰς τὴν χώραν μας ἢ δὲν γίνονται αἱ ἀπαραίτητοι, ὡς ἀνωτέρω, ἐρευναι, ἢ ὅσαι γίνονται, γίνονται κατὰ μὴ συστηματικὸν τρόπον, μὴ πληροῦσαι τὰς συγχρόνους ἀπαιτήσεις τῆς ἐπιστημονικότητος, τέλος τὰ πορίσματα ἐκ τούτων σπανίως διοχετεύονται, καταλλήλως, εἰς τὴν ἐπιχειρηματικὴν ζωὴν.

Εἶναι ἐν τούτοις, ἀνάγκη ἐπείγουσα ὅπως συντελεσθῇ κάποτε μία παρομοία προσπάθεια καὶ εἰς τὴν χώραν μας, ἔστω καὶ κατὰ πειραματικὸν τρόπον.

Ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία, εἰς τὰς ξένας χώρας, διαδραματίζει τὸν ἀποφασιστικώτερον ρόλον εἰς τὴν διεξαγωγὴν τοιούτων ἐρευνῶν. Ἔτσι καὶ εἰς τὴν χώραν μας θὰ πρέπει ἡ προσπάθεια αὕτη νὰ στηριχθῇ, βασικῶς, εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν. Τὰ συλλογικὰ ὄργανα τῶν ἐπιχειρηματιῶν καὶ αἱ ἐπαγγελματικαὶ ὀργανώσεις, αἱ μεγάλαι βιομηχανίαι, οἱ τραπεζιτικοὶ ὀργανισμοί, τὸ ΕΛΚΕΠΑ, ὁ ΟΒΑ, τὸ Βασιλικὸν Ἴδρυμα Ἐρευνῶν, τὰ Ἰνστιτοῦτα Κοινωνικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν κ.ο.κ., τὰ ὅποια ἔχουν καὶ οἰκονομικὰ μέσα καὶ ἐπιτελεῖον μελετητῶν, θὰ ἔπρεπε νὰ θέσουν ὡς στόχον τῶν τῆν διενέργειαν, ἀμέσως, μέρους ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐρευνῶν.

Τοῦτο, βεβαίως, θὰ προσκόψῃ εἰς τὴν ἔλλειψιν εἰδικευμένων στελεχῶν. Ἄλλὰ καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἀνυπερβλήτον, δεδομένου ὅτι πολλὰ ἀπὸ τὰ οἰκονομικὰ στελέχη θὰ ἦτο δυνατόν νὰ μετεκπαιδευθοῦν, ταχέως, εἰς τὸ ἐξωτερικόν, μέσῳ προγραμμάτων τεχνικῆς βοήθειας.

Αἱ δαπάναι διενεργείας τῶν ἐρευνῶν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀντιμετωπισθοῦν ἀπὸ τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν ἰδιωτικῶν ὀργανισμῶν. Ἐν ἀνάγκῃ ὅμως καὶ τὸ Κράτος θὰ πρέπει νὰ συνεισφέρῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ὧσων ἐρευνῶν ἀπαιτοῦν πολλὰ οἰκονομικὰ μέσα.

Αἱ δυνατότητες αἱ προσφερόμεναι ἀπὸ τὴν ξένην τεχνικὴν βοήθειαν (τὸν Ο.Ο.Σ.Α., τὴν Ε.Ο.Κ., τὴν ἀμερικανικὴν Τεχνικὴν Βοήθειαν, τὴν γερμανικὴν τοιαύτην καὶ πολλὰς ἄλλας μορφάς) εἶναι ἀρκετὰ σημαντικαί, ἀλλὰ, δυστυχῶς, δὲν εἶναι ὅσον θὰ ἔπρεπε γνωσταί εἰς τὰς ἐπιχειρηματικὰς τάξεις. Ἴσως, ἐν ἀπὸ τὰ πλέον ἐπείγοντα μέτρα θὰ εἶναι ἡ συστηματικώτερα παρακολούθησις τῶν παρουσιαζομένων εὐκαιριῶν, ἢ διάδοσις τῶν μεταξὺ τῶν ἐπιχειρηματικῶν τάξεων καὶ ἡ προσπάθεια ἐξασφαλίσεως τῶν περισσοτέρων ὠφελημάτων. Ζένοι ἐμπειρογνώμονες, εἰς πολλὰς περιπτώσεις διεξαγωγῆ ἐπὶ τόπου ἐρευνῶν, μετεκπαιδεύσις εἰς τὸ ἐξωτερικόν καὶ πολλὰ ἄλλα, εἶναι αἱ παρεχόμεναι εὐκαιρία ἀπὸ τὴν ξένην τεχνικὴν βοήθειαν.

Ἄναφορικῶς μὲ τὰ συνεργεῖα ἐρευνητῶν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ χρησιμοποιοῦντο εἰδικευμένοι ἐπιστήμονες ἢ καὶ τελειόφοιτοι ἀνωτέρων σχολῶν, ὡς καὶ

στελέχη οργανισμών, ιδίως τραπεζών, με την συμπαράστασιν ξένων εμπειρογνώμωνων εἰς τὸ πρῶτον στάδιον.

Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐπείγει θὰ ἦτο, ἴσως, ἡ σύστασις μιᾶς Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἀπὸ ἐκπροσώπων τῶν ὀργάνων τῶν παραγωγικῶν τάξεων (Ἐπιμελητήρια, Συλλόγους κλπ.), τῶν ἐνδιαφερομένων Ὑπουργείων, τοῦ ἘΚΚΕΠΑ, τοῦ ΟΒΑ, τοῦ Βασιλικοῦ Ἰδρύματος Ἐρευνῶν, τῶν Ἰνστιτούτων Κοινωνικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Τραπεζῶν, ἢ ὅποια θὰ καθώριζεν:

- α) Τὸ ἐκτελεστέον πρόγραμμα ἐρευνῶν μακροπροθέσμως καὶ βραχυπροθέσμως καὶ τὴν χρονικὴν κατανομήν τούτου.
- β) Τὰς δαπάνας σχεδίων καὶ τὴν συνεισφοράν ἐνὸς ἐκάστου ὀργάνου.
- γ) Τὸν τρόπον ἐκτέλεσεως τοῦ προγράμματος, ἐνδεχομένως, καὶ ξένων τοιούτων Ἑλλήνων ἐρευνητῶν καὶ διὰ μετακλήσεως, ἐνδεχομένως, καὶ ξένων τοιούτων.
- δ) Καθορισμὸν καὶ ἐπιλογὴν μεθόδων ἐρεύνης, καὶ
- ε) Τὴν κατάλληλον διαφώτισιν τοῦ κοινοῦ ὡς καὶ τῶν ἐπιχειρηματιῶν.

Εἰς τοιοῦτος συντονισμὸς θὰ ἦτο ἀναγκαῖος ἀφ' ἐνὸς μὲν διὰ τὴν ταχύτητα πραγματοποιήσιν ἐνὸς προγράμματος ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν περιβολὴν τῶν συμπερασμάτων με κάποιον κῦρος, τόσον ἀπαραιτήτου σήμερον, ἐντὸς τοῦ χρόνου καὶ τῆς πτωχείας τῶν στοιχείων. Παραλλήλως, βεβαίως, ἕκαστος ὀργανισμὸς θὰ ἦτο δυνατόν νὰ διενεργῇ τὰς ὀλιγώτερον ἀπαιτητικὰς ἐρευνητικὰς ἐργασίας καὶ βασικὰς μελέτας, εἴτε ἀνεξαρτήτως εἴτε καὶ ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ ἀνωτέρω προγράμματος.